

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/141/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114230472
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7114230472.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F., H. 8, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Göblom, so sídlom Jantárová 30, Košice proti žalovaným: 1. J. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F., C. XX, 2. H. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., L. 8, obaja žalovaní právne zastúpení advokátom JUDr. Miroslavom Sklenárom, so sídlom Košice, Kováčska 40, o vydanie veci, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I, č.k. 13C/291/2014-280 zo dňa 12. februára 2020

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalovaným v 1. a 2. rade proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. P r i z n á v a žalovaným v 1. a 2. rade právo na náhradu trov konania proti žalobcovi vo výške 100 %.

2. Predmetom konania je vydanie hnuteľnej veci.

3. Žalobca žalobou sa domáhal, aby súd uložil žalovanému vydať osobné motorové vozidlo značky H. XXXX D., F. Z. X, K. Y. XXXX, farby červenej metalízy, VIN: E. a nahradil mu trovy konania, keďže je výlučným vlastníkom predmetného motorového vozidla v zmysle osvedčenia o evidencii č. J., s odkazom aj na Veľký technický J. J., Protokol o emisnej kontrole, Žiadosť o výrobu tabuľky s evidenčným číslom F. Z. X, Protokol o technickej kontrole a Protokol o emisnej kontrole tohto vozidla s tým, že žalovaný v prvom rade neoprávnene užíva, resp. zadržáva jeho motorové vozidlo a odmieta mu ho vydať ako skutočnému vlastníkovi a to napriek opakovaným výzvam, písomným žiadostiam, prosbám, osobným návštevám a ďalej ho užíva bez právneho titulu, resp. ho zadržáva a to aj po tom, čo podal podnet na začatie trestného stíhania vo veci neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, ktoré bolo odmietnuté z dôvodu, že skutok sa nestal, keďže nie je trestným činom a žalobcovi bolo odporúčané domáhať sa svojho nároku civilnou žalobou.

4. Žalovaný v 1. rade so žalobou v celom rozsahu nesúhlasil, keďže žalobca nie je skutočným vlastníkom motorového vozidla, nemá na neho nárok, o vozidlo sa nezaujímal, nič do neho neinvestoval, do jeho garáže predmetné motorové vozidlo nedal, nikdy s týmto vozidlom nejazdil.

5. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 13C/291/2014-106 zo dňa 8.2.2017 žalobe žalobcu vyhovel a rozhodol o trovách konania, a keďže proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, Krajský súd v Košiciach uznesením pod č.k. 3Co/267/2017-168 zo dňa 14.9.2018 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom uložil súdu prvej inštancie dôsledne preskúmať aktívnu, ako aj pasívnu vecnú legitimitáciu strán sporu, keďže s poukazom na tvrdenia žalovaného jednoznačne nevyplýva vlastnícke právo žalobcu k predmetnému vozidlu, preto treba preskúmať právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcu, ako aj pasívnu vecnú legitimitáciu v spore, keďže žalovaný tvrdí, že predmetné vozidlo sa nenachádza na jeho pozemku.

6. Po vrátení veci, na základe návrhu žalobcu, súd prvej inštancie uznesením č.k. 13C/291/2014-187 zo dňa 7.2.2019 pripustil, aby do konania na strane žalovaných pristúpil H. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., L. X, ktorý bude vystupovať v spore ako žalovaný v 2. rade s tým, že predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.3.2019.

7. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 123 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 124 OZ, § 126 OZ a po preskúmaní vecnej legitimitácie oboch strán sporu dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu, keďže žalobca len na preukázanie svojho vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu predložil Veľký technický preukaz J., Malý technický preukaz, Osvedčenie o evidencii zo dňa 30.7.2012, Protokoly o emisnej kontrole a Protokoly o technickej kontrole, trestné oznámenie zo dňa 26.5.2014 s tým, že žalovaný sponchyboval žalobcovu vlastnícke právo k veci, keďže žalobca zákonným spôsobom k vozidlu vlastnícke právo nevedel preukázať, pričom nevedel preukázať ako mohol žalobca absolvovať technickú a emisnú kontrolu dňa 2.10.2014, keď predmetné motorové vozidlo nikdy neužíval, bolo u žalovaného s tým, že žalobca rovnako nevedel vysvetliť prečo Z. L. bol vlastníkom a držiteľom predmetného vozidla od 26.4.2006 a v ten istý deň mal aj prepísať vlastníctvo na žalobcu.

8. V konaní mal súd prvej inštancie za preukázané tvrdenie žalovaného v 1. rade, že predmetné motorové vozidlo nikdy žalobca neužíval, keďže žalobca udelil Z. L. dňa 17.5.2006 všeobecné plnomocenstvo na jeho užívanie, žiadna zmluva o prevode vlastníctva k predmetnému vozidlu medzi žalobcom a Z. L. nebola uzavretá, čo potvrdzuje aj fakt, že žalobca v trestnom konaní vypovedal, že „na neho Z. L. prepísal predmetné osobné motorové vozidlo na základe vzájomnej dohody s tým, že neskôr bude vozidlo jeho a preto mu aj neúčtoval žiadne peniaze, k dispozícii má predmetné vozidlo stále Z.Z. L., aj keď bolo prepísané na Dopravnom inšpektoráte v Košiciach s tým, že vozidlo stále parkovalo v garáži patriacej žalovanému v 2. rade, pričom z výpovede žalobcu taktiež vyplynulo, že Z. L. mal u žalobcu dlh a predmetné motorové vozidlo bolo len akousi zábezpekou úhrady jeho dlhu. Keďže žalobca nevedel dôveryhodne osvedčiť právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu a doklady predložené žalobcom majú len evidenčný charakter, berúc do úvahy aj procesnú obranu žalovaného, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca sa nikdy nestal vlastníkom predmetného vozidla, čím vo veci nie je daná jeho aktívna vecná legitimitácia.

X. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uložil súdu prvej inštancie vo veci preskúmať aj pasívnu vecnú legitimitáciu v tom čase žalovaného v 1. rade, nakoľko súd prvej inštancie mal z Z. Č.. XX, F.. Ú.. R. H., S. F.-R., S. F. A. za preukázané, že vlastníkom rodinného domu, v ktorom sa nachádza garáž, a v ktorej parkuje predmetné motorové vozidlo, nie je žalovaný v 1. rade, ale žalovaný v 2. rade a to od 13.10.2011, dospel k záveru, že vo veci nie je daná pasívna vecná legitimitácia žalovaného v 1. rade.

10. Nakoľko žalobca nepreukázal titul nadobudnutia predmetného motorového vozidla do svojho vlastníctva, súd prvej inštancie predbežne konštatoval, že žalobca nie je vlastníkom predmetného motorového vozidla, a preto aj žalobu žalobcu o vydanie predmetného motorového vozidla zamietol, keďže mal za to, že žalobca v spore nemá aktívnu vecnú legitimitáciu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP s odkazom na § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z plného úspechu žalovaných.

11. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP a tvrdil, že súd sa nedostatočne zaoberal vyhodnotením vykonaných dôkazov, čím dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Ako prvé poukazyval na to, že predávajúci mal dlžoby voči žalobcovi, ktoré nemal vysporiadané, a preto došlo k zrealizovaniu prepisu na príslušnom oddelení PZ v Košiciach s tým, že sa pokúšali zabezpečiť

svedkov, s ktorými sa im ale nepodarilo skontaktovať, pričom týmito skutočnosťami odôvodňoval žalobca uplatnené odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ a e/ CSP. Žalobca nesúhlasil s tým, že predajom motorového vozidla malo dôjsť k uspokojeniu pohľadávky, čo sa nezakladá na pravde a osvedčenie svojho vlastníckeho práva odvodzoval od Veľkého technického preukazu J., Malého technického preukazu, t.j. Osvedčenia o evidencii, Protokolu o emisnej kontrole, Žiadosti o výrobu tabuľky s evidenčným číslom F. Z. X, Protokolu o technickej kontrole vozidla, Protokolu o emisnej kontrole vozidla, ako aj splnomocnením nebohého Z. L. na disponovanie s motorovým vozidlom s tým, že v tomto konaní sa má riešiť vydanie motorového vozidla a nie osvedčenie jeho vlastníckeho práva. Uviedol, že obrana žalovaného je len účelová, žalovaný v 1. rade nikdy nenamietal svoju pasívnu vecnú legitimitáciu a preto je bezpochyby preukázané, že žalobca je výlučným vlastníkom predmetného motorového vozidla, ktoré žiada od žalovaného vydať. Tvrdil, že z výpovedi žalovaného má jednoznačne vyplývať, že vie o vlastníctve žalobcu, ako aj jasný úmysel mu predmetné vozidlo nevydať, o čom svedčí aj komunikácia medzi nimi, a aj keď syn žalovaného je vlastníkom nehnuteľnosti na Z. Č.. XX, fyzicky tam býva žalovaný, keďže rodinný dom, pozemky a garáž boli darované synovi žalovaného, nakoľko žalovaný ma množstvo exekúcií a chcel chrániť svoj majetok, pričom syn žalovaného býva na L. N. Č.. X Y. F.. Aj plná moc, ktorú predložil v konaní a ktorou splnomocnil nebohého Z. L., je osvedčením jeho vlastníckeho práva a skutočnosť, že Z. L. mohol disponovať s motorovým vozidlom a previesť na seba vlastnícke právo, tak to je pravda, ale bez nadväzujúcej kúpnej, darovacej alebo inej dohody ,táto skutočnosť nie je v konaní osvedčená. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a žalobe žalobcu vyhovel.

12. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu trvali na skutočnostiach nimi uvádzanými v písomných podaniach, ktoré vyracajú odvolacie dôvody žalobcu s tým, že odvolanie žalobcu je v celom rozsahu nedôvodné, nakoľko súd prvej inštancie správne a v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil, čo sa týka nedostatku aktívnej vecne legitimitácie žalobcu, ako aj pasívnej vecnej legitimitácie strán sporu. Žalovaní mali za to, že žalobca v konaní od roku 2014 zákonným spôsobom nepreukázal svoje vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu, pričom súd prvej inštancie predbežne je povinný to preskúmať. Žalobca nikdy vlastnícke právo v zmysle ust. § 126 OZ k predmetnému motorovému vozidlu nenadobudol a nikdy ho ani ako vlastník neužíval. Žalobca len v konaní svoje vlastnícke právo k vozidlu osvedčoval predložením Protokolu o technickej a emisnej kontrole s tým, že žalovaní spochybnili pravosť dokumentov predložených žalobcom a to nevidovaním vykonaných kontrol príslušnými stanicami ST a EK, pričom žalobca do rozhodnutia vo veci samej pravosť ním predložených dokumentov nepreukázal s tým, že sám žalobca aj uviedol, že Z. L. parkoval svoje červené auto H. v garáži rodinného domu H. G. a jeho otca na C. Y. F. a taktiež uviedol, že Z. L. mal mať údaje u žalobcu dlh a predmetné motorové vozidlo bolo vlastne zábezpekou „údajného dlhu“ s tým, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný v 1. rade nie je a ani v čase podania žaloby nebol vlastníkom nehnuteľnosti, na ktorej sa má uvedené vozidlo nachádzať, pričom predmetné motorové vozidlo nebolo v držbe žalovaného v 1. rade, keďže je aktuálne v držbe žalovaného v 2. rade, čím pasívna vecná legitimitácia žalovaného v 1. rade v spore nie je daná. Preto súd správne vo veci rozhodol, keď žalobu žalobcu zamietol, nakoľko žalobca musí preukázať v prípade vydania žaloby, že mu vlastnícke právo patrí v zmysle § 126 OZ. Povinnosťou žalobcu bolo preto preukázať vlastnícke právo k veci, ktorej vydania sa v konaní domáha. Mal dostať čas na navrhnutie dôkazných prostriedkov a z písomného podania žalovaných zo dňa 28.10.2019 je možno dôjsť k jednoznačnému záveru, že žalobca nikdy nebol vlastníkom dotknutého motorového vozidla. Dával súdu do pozornosti, že aj keď súd pripustil, aby do konania na strane žalovaného v 1. rade pristúpil ako žalovaný v 2. rade H. G., procesne o zmene žaloby súd nerozhodol. Vzhľadom k týmto skutočnostiam navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

13. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných opätovne poukazoval na svoje výlučné vlastníctvo, keďže predložené listiny to osvedčujú s tým, že rovnako vo veci je daná aj pasívna vecná legitimitácia žalovaných. V ďalšej časti poukazoval na skutočnosti uvádzané už v predchádzajúcich vyjadreniach.

14. Žalovaní sa k vyjadreniu žalobcu už nevyjadřili.

15. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario ,v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska žalobcom

uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti ich uplatnenia.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 26.5.2021 o 11:45 hod., v pojednávacej miestnosti č. dverí 212/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 19.5.2021 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

17. Žalobca v podanom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP, ktorých dôvodnosť naplnenia ale odvolací súd vo veci nevzhliadol.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený v prípade ak dôjde k vadám konania alebo aj vadám rozhodnutia v dôsledku ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

19. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumiť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Civilným sporovým poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, t.j. vadami konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sú iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia, s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP je v súdnej praxi daný vtedy, ak súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, k čomu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami konania, najmä súd nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a nevykoná ani dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré boli už preukázané iným spôsobom alebo založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Neúplné zistenie skutkového stavu je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť. Iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v spore spôsobilým odvolacím dôvodom. Zároveň musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

22. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne vyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v

prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

23. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

24. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov, v rozsahu námietok žalobcu vymedzených v podanom odvolaní, konštatuje správnosť skutkového záveru v znení učeného právneho posúdenia prejednávanej veci, čo súd odôvodnil v znení naplnenia zákonných predpokladov podľa § 220 ods. 2 CSP a preto svojim konaním neodňal stranám sporu právo na spravodlivý proces, keďže preskúmanie aktívnej ako aj pasívnej vecnej legitímácie strán sporu je „ex offo“ povinnosťou súdu v každom štádiu konania, berúc do úvahy aj to, že súd prvej inštancie uznesením č.k. 13C/291/2014-187 zo dňa 7.2.2019 pripustil do konania na strane žalovaných H. G., ako žalovaného v 2. rade, pričom o návrhu žalobcu na zmenu žaloby odvolací súd v zmysle § 371 CSP už nemôže rozhodnúť, keďže žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

25. Súd prvej inštancie správne konštatoval nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 1. rade, nakoľko z LV č. XX pre kat. úz. R. H., S. F.-R., S. F. A. vyplýva, že vlastníkom rodinného domu, v ktorom sa nachádza garáž, a v ktorej má parkovať predmetné motorové vozidlo, je žalovaný v 2. rade, pričom túto skutočnosť nemôže vyvrátiť ani tvrdenie žalobcu v podanom odvolaní, že žalovaný v 2. rade je synom žalovaného v 1. rade a toho času býva na L. ulici v F., keďže len z dôvodu exekúcií žalovaného v 1. rade, žalovaný predmetné nehnuteľnosti previedol na žalovaného v 2. rade.

26. Čo sa týka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu odvolací súd so zreteľom na skutočnosť, že žalobca na preukázanie svojho vlastníckeho práva len predkladal Veľký technický preukaz k motorovému vozidlu značky H. XXXX D., EČV: F. Z. X, J., Malý technický preukaz - osvedčenie o evidencii prvá časť zo dňa 30.7.2012, Protokoly o emisnej kontrole a Protokoly o technickej kontrole, Žiadosť o výrobu tabuľky s evidenčným číslom, oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu neoprávneného používania cudzej veci a poškodenia cudzej veci, uznesenie Okresnej prokuratúry Košice I, č. 1Pn 1028/14/8802-4 zo dňa 11.11.2014, uznesenie Okresného riaditeľstva PZ odboru kriminálnej polície Košice ČVS: ORP-1880/3-VYS-KE-2014 zo dňa 17.9.2014, výzvy na vydanie veci zo dňa 27.3.2014 a zo dňa 10.4.2014, z ktorých má vyplývať, že žalobca je vedený ako vlastník predmetného motorového vozidla od 30.7.2012, pričom predmetné motorové vozidlo bolo na technickej a emisnej kontrole dňa 2.10.2014, pričom držiteľ vozidla, t.j. žalobca požiadal o dodanie tabuľky s evidenčným číslom F. Z. X dňa 25.7.2012 a po podaní oznámenia na Okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach dňa 26.5.2014, kde žalobca oznámil, že „neznámy páchatel' neoprávnené používa jeho motorové vozidlo“, mal súd prvej inštancie z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Košice, ČVS: ORP-1880/3-VYS-KE-2014 zo dňa 17.9.2014 za preukázané, že trestné oznámenie bolo odmietnuté, pre vec podozrenia z trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, ku spáchaniu ktorého malo dôjsť konaním J. G., X.. XX.X.XXXX a to tým, že menovaný v presne nezistenej dobe a čase, niekedy v mesiaci júl 2012 sa zmocnil osobného motorového vozidla značky H. XXXX D., EČV: F. Z. X, majiteľa K. O., X.. XX.X.XXXX s úmyslom ho prechodne používať, pričom uvedené vozidlo do dnešného dňa uchováva v garáži rodinného domu so súp. č. XXXX v kat. úz. R. H., X. N. C. XX, bez úmyslu ho vydať majiteľovi, čím takto svojim konaním mal spôsobiť K. O. škodu vo výške najmenej 5.000,00 eur, dospel k záveru, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania, alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku, keďže ide o spor majetkový, nejde o trestný čin s tým, že nebol ani dôvod na postúpenie veci, nakoľko konaním J. G. nebola naplnená skutková podstata žiadneho iného trestného činu a žalobca bol odkázaný so svojim nárokom na občianskoprávne konanie. Voči predmetnému uzneseniu žalobca podal sťažnosť, o ktorej

rozhodovala Okresná prokuratúra Košice I dňa 11.11.2014 a svojim uznesením č. 1Pn 1028/14/8802-4 sťažnosť poškodeného zamietla ako nedôvodnú, keďže vec je potrebné riešiť v civilnom konaní.

27. Z osvedčenia o evidencii - časť II (technický preukaz) bolo súdu preukázané, že žalobca je vedený ako vlastník vyššie citovaného motorového vozidla od 30.7.2012.

28. Z protokolu o emisnej kontrole motorového vozidla a z protokolu o technickej kontrole vozidla súd zistil, že predmetné vozidlo bolo na technickej a emisnej kontrole dňa 2.10.2014.

29. Zo žiadosti o výrobu tabuľky s evidenčným číslom súd zistil, že držiteľ vozidla (žalobca) požiadal o dodanie tabuľky s evidenčným číslom F. Z. X dňa 25.7.2012.

30. Z osvedčenia o evidencii - časť I súd opakovane zistil, že vlastníkom predmetného motorového vozidla je žalobca.

31. Žalobca písomne opakovane vyzval žalovaného na vydanie motorového vozidla a to písomnými výzvami zo dňa 27.3.2014 a 10.4.2014.

32. Žalobca vo svojej účastníckej výpovedi uviedol, že predmetné motorové vozidlo zn. H. nadobudol od Z. L. v roku 2006. Neuzavreli kúpno predajnú zmluvu o prevode vlastníctva k tomuto vozidlu, pretože Z. L. mu dlžil väčšiu sumu peňazí a preto sa dohodli, že mu odovzdá toto vozidlo namiesto peňazí. Spoločne boli vozidlo prepísať na Dopravnom inšpektoráte Policajného zboru v Košiciach do vlastníctva žalobcu. Zároveň sa dohodli, že Z. L. sa bude o toto motorové vozidlo osobne starať, bude ho mať k dispozícii a odovzdal mu preto aj všetky doklady, ktoré sú potrebné pre jazdu s predmetným motorovým vozidlom. Po smrti Z. L. bola za ním priateľka nebohého, doniesla mu kľúče i doklady od predmetného motorového vozidla, čo ale žalovaný v konaní spochybňoval. Žalobca uviedol, že vedel o tom, že predmetné motorové vozidlo parkoval Z. L. v garáži žalovaného v 1. rade, preto po smrti Z. L. si chcel toto motorové vozidlo od žalovaného v 1. rade prevziať. Žalovaný v 1. rade mu odmietol toto vozidlo vydať z dôvodu, že auto podľa neho patrí Z. L.. Žalobca potvrdil, že predmetné auto Z. L. parkoval v garáži žalovaného v 1. rade a to na C. Č.. XX Y. F., pričom žalovaného v 1. rade poznal, keďže bol príbuzným nebohého Z. L.. Na svoju obranu žalobca uviedol, že predmetné vozidlo bola vlastne zábezpeka, pretože Z. L. mu dlžil sumu 500 000 Sk, nemali síce žiadne zmluvy o pôžičke ani zmenky a keďže mu uvedenú sumu dlžil, Z. L. prepísal auto na neho. Žalobca doplnil na pojednávaní dňa 18.10.2019 svoju výpoveď a to tak, že predmetné motorové vozidlo nadobudol od Z. L., tak ako sa dohodli. Bola medzi nimi uzavretá zmluva o pôžičke a keďže si Z. L. kúpil iné motorové vozidlo, tak mu oznámil, že predmetné motorové vozidlo chce on do svojho vlastníctva. Prevod vlastníctva k predmetnému vozidlu na Dopravnom inšpektoráte v Košiciach vykonal Z. L.. Žalobca sa nevedel vyjadriť ani ku skutočnosti, prečo Z. L. previedol predmetné motorové vozidlo do svojho vlastníctva, a zároveň v ten istý deň ho previedol do vlastníctva žalobcu. Žalobca uviedol súdu, že uzavrel zmluvu o pôžičke s Z. L. na sumu 1 500 000 Sk, ktorú sumu mu mal Z. L. vrátiť. Potvrdil, že Z. L. chcel predmetné motorové vozidlo predať, ale on ho odhováral, aby toto auto nepredával a vylepšoval ho.

33. Žalovaný v 1. rade vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 16.5.2007 poukázal na to, že doklady, ktoré predložil súdu žalobca zákonným spôsobom nepreukazujú jeho vlastnícke právo k motorovému vozidlu, pretože tieto doklady majú len evidenčný charakter. Uviedol, že dňa 17.5.2006 žalobca udelil Z. L. plnú moc na všetky právne úkony v súvislosti „s predajom, odhlásením, prepisom motorového vozidla, zmenou vlastníka atď.“, teda žalobca odovzdal Z. L. predmetné motorové vozidlo, ktorý bol oprávnený s vozidlom nakladať v rovnakom rozsahu ako vlastník. Z uvedeného mal za to, že žalobca nikdy nebol vlastníkom tohto vozidla a súčasne z právnych úkonov realizovaných medzi žalobcom a Z. L. t.j. udelenie plnej moci na vykonávanie všetkých právnych úkonov k motorovému vozidlu a jeho faktické odovzdanie Z. L., ktorý predmetné vozidlo nepretržite užíval od roku 2006, je zrejmé, že žalobca sa dobrovoľne vzdal v prospech Z. L. všetkých oprávnení, ktoré zákon vlastníkovi priznáva. Žalobca motorové vozidlo nikdy neužíval a nikdy od Z. L. nežiadal za užívanie motorového vozidla žiadne finančné prostriedky. Z. L. počas svojho života mu viackrát potvrdil, že je vlastníkom tohto predmetného motorového vozidla.

34. Žalovaní v 1. a 2. rade vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 28.10.2019 popierali všetky skutkové a iné tvrdenia žalobcu, že sa mal stať vlastníkom dotknutého motorového vozidla, ktoré je predmetom tohto konania. Predložili súdu zápisnicu o výsluchu svedka K. O. (žalobcu) zo dňa 17.6.2014, pred Krajským

riaditeľstvom Policajného zboru v Košiciach, Odborom Kriminálnej polície a zároveň poukázali na to, že na základe predložených dokladov a výpovede žalobcu v trestnom konaní je zrejmé, že Z. L. aj po roku 2006 mal predmetné motorové vozidlo v nepretržitej držbe viac ako 7 rokov, že žalobca udelil Z. L. dňa 17.5.2006 plnú moc na základe ktorej oprávnil Z. L. na disponovanie s motorovým vozidlom, že Z. L. počas celej doby po prepise na Dopravnom inšpektoráte užíval a investoval do motorového vozidla, čo potvrdil aj sám žalobca, že žalobca mal dňa 17.6.2014 ako svedok vyhlásiť, že vozidlo malo patriť Z. L., a že Z. L. mal vrátiť žalobcovi údajne poskytnutú pôžičku z predaja dotknutého motorového vozidla.

35. Zo zápisnice o výsluchu svedka pred Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Košiciach, Odbor kriminálnej polície Košice, ČVS: KRP-100/1-VYS-KE-2014 súd prvej inštancie zistil, že dňa 17.6.2014 o 11:00 hod. bol vypočutý pred týmto vyšetrovacím orgánom žalobca v trestnej veci obzvlášť závažného zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Trestného zákona ako svedok. Z tretej strany zápisnice o výsluchu žalobcu súd zistil, že žalobca uviedol, že „má vedomosti o tom, že Z. L. parkoval svoje červené auto H. v garáži rodinného domu H. G. a jeho otca na ulici C. Y. F., a že keď ešte Z. L. žil, bol s ním často v kontakte, robil mu šoféra. Mal vedomosť aj o tom, že Z. L. si dal doniesť auto z Ameriky zn. Chevrolet Corveta, čiernej farby v hodnote asi 100.000,00 eur a toto dal napísať na meno svojho bratranca H. G.. Takisto vedel o tom, že Z. L. keď ešte žil kúpil byt na Z. N. Y. F., v ktorom aj býval so svojou priateľkou K., priezvisko nevedel uviesť, a že tento byt takisto napísal na svojho bratranca H. G.. Ďalej v tejto zápisnici je uvedená výpoveď žalobcu v tom znení: „tým chcem povedať, že aj uvedené auto, aj uvedený byt boli vo vlastníctve nebohého Z. L., ale on ich kvôli mne neznámemu dôvodu dal evidovať na meno H. G.. Z. L. v roku 2006, čiže ešte dávno predtým, napísal aj na neho jedno vozidlo, červené H. na základe našej dohody. Uviedol, že neskôr bude aj tak moje a preto ja som mu za palivo, keď som ho vozil s tým autom neúčtoval žiadne peniaze.“

36. Ustanovenie § 126 Občianskeho zákonníka je hmotnoprávnym ustanovením, ktoré určuje vlastníčkovi spôsob ochrany jeho vlastníctva. Spôsob súdnej ochrany vlastníckeho práva je charakterizovaný a realizovaný predovšetkým žalobou na vydanie veci. Žaloba na vydanie veci podľa ust. § 126 ods. 1 OZ upravuje (určuje) subjekt, ktorý má byť v konaní označený ako subjekt, ktorý má povinnosť vec vydať (pasívne legítimovaná osoba). Je ním ten, kto vec neprávom zadržuje. Predpokladmi pre úspešnosť žaloby na vydanie veci je, aby bolo preukázané, že:

1. vec je v držbe inej osoby, odlišnej od vlastníka a tento ju nie je ochotný vydať,
2. držba veci inou osobou je neoprávnená,
3. žalobu podal vlastník.

37. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

38. Podľa § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa hnutelná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

39. Odvolací súd so zreteľom na hore vykonané dôkazy v spore, konštatuje, že ako prvé bolo povinnosťou žalobcom s poukazom na procesnú obranu žalovaného, v zmysle ust. § 132 a § 133 OZ preukázať aktívnu vecnú legítimáciu žalobcu v spore, to znamená, že žalobca je vlastníkom predmetného motorového vozidla, nakoľko ním predložené doklady, t.j. Veľký technický preukaz, Malý technický preukaz, Protokoly o emisnej kontrole a protokoly o technickej kontrole majú len evidenčný charakter, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR vo veci pod sp.zn. 4Obo/23/2006 zo dňa 04. 12. 2007, kedy v prípade spornosti nadobudnutia vlastníckeho práva je potrebné, aby žalobca v tomto smere uniesol dôkazné bremeno v zmysle § 133 Občianskeho zákonníka, nakoľko vlastníctvo k hnutelnej veci na základe zmluvy, sa nadobúda prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

40. V danom prípade ale z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplýva, aby došlo k prevzatíu motorového vozidla zo strany žalobcu, keďže auto žalobcu sa nachádzalo v garáži žalovaného v 2. rade, Z. L. s týmto motorovým vozidlom po celý čas jazdil, staral sa o neho s tým, že disponoval aj splnomocnením na užívanie predmetného vozidla (viď. bod 33. napadnutého rozsudku, t.j. plnomocnenstvo zo dňa 17.5.2006), berúc zreteľ aj na prehlásenie žalobcu, že vlastníctvo k

predmetnému rozsudku mal nadobudnúť na základe ich dohody vo forme zábezpeky v roku 2006, kedy neb. Z. L. mal uskutočniť aj prevod vozidla motorového vozidla, pričom osvedčenie o evidencii (technický preukaz) je zo dňa 30.7.2012.

41. Odvolací súd apeluje na to, že technický preukaz je v prvom rade dokladom o technickom stave motorového vozidla, a preto aj keď je v technickom preukaze uvedený ako vlastníč iný subjekt, to ešte neznamená spochybnenie vlastníckeho práva inej osoby, ak je to v konaní preukázané (viď. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Obdo/23/2006 zo dňa 4. decembra 2007), keďže Technický preukaz a zápis vlastníctva v preukaze má len deklaratórny charakter, nie konštitutívny a Veľký technický preukaz je najmä dokladom o technickom stave vozidla. Konštruktívny charakter nadobudnutia vlastníckeho práva k huteľnej veci sa nadobúda v zmysle § 132 OZ s odkazom na ust. § 133 OZ, čo žalobca v konaní hodnoverne nepreukázal.

42. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a z dôvodu plného úspechu žalovaných zaviazal neúspešného žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 2:1 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).